

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 7. De frequenti Confessione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Ibidem. *Concupiuit anima mea desiderare justificationes tuas in omni tempore.*

Ibidem. *Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.*

Ibidem. *In toto corde meo exquisivi te: ne repellas me à mandatis tuis.*

CAPVT VII.

Exercitium seu deliberatio de sincerâ ac frequenti Confessione.

Eccl. 40.

Peccator abscondit vulnus medico.

Pudor noxius è superbiâ nascitur.

Eccl. 4.

Vide quâ sincerâ Confessionis utilitas.

Dilatio illius quàm noxia?

HOMO. Grave iugum positum est super omnes filios Adæ, à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulturæ in matrem omnium, Nescio enim qui fiat, ut fugiant à facie tuâ, Domine, & abscondant se, & peccatum suum à te, qui contemplaris in omni loco bonos & malos. Sed quid agimus miseri? abscondere nitimur peccatum id est vulnus, ut inveterascat, ut fiat peccatum peccans supra modum. Quid enim est differre confessionem, nisi differre medicinam? quid est celare peccatum nisi vulnera tegere, ut computrescant vulnera, & cicatrices nostræ à facie insipientiæ nostræ? Sana precor, Domine, noxium pudorem, quo impudentia tegitur, honoris vanam cupiditatem, quo æterna ignominia accersitur. Adjuva nos Deus salutaris noster, ut verè & sincerè confiteamur peccata nostra, & miserearis iniquitatibus nostris.

CHRISTVS. Fili, pro animâ tuâ ne confundaris dicere verum: est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam, & gratiam. Expende quid ex sincerâ & crebrâ confessione tibi utilitatis proveniet; quid ex falsâ; quid ex morâ longâ. nonne, si vulnus accepisses grave, & maximè si letale, continuo medicum quæreres & aperires? hoc est peccatum. Si venenum hausisses, differres donec pervasisset fibras omnes? si ab hoste captus esses, differres, cû in manu tuâ esset redimi, donec vinculis, id est peccatis, pluribus esses adstrictus? donec diu durâ servisses servitutē? quis in exilio permanere vult, donec plurimorum bonorum

rum jacturam fecerit, hæreditate amplâ exclusus & honoribus? Quòd si verò humiliter statim homo confiteretur, mox veneno liberaretur, & servitute, & in filiorum meorum rursùm numerum restitueretur; rursùm ei meritis quotidie coronam augere concederetur; & particeps esset bonorum omnium. Qui hæc *Quanta vis noxii pudoris.* omnia spernit, & differt confiteri, vel erubescit; quanti facit ille esse se filium meum, & servum; quanti animæ sanitatem, filiorum meorum hæreditatem; & quod maximum, meam iram vel benevolentiam? Dic mihi, si reus esset capitalis delicti, qui si sciret multos eadem horâ à lecto ad supplicium rapi, à dextris & sinistris; seque delatum; tortores instare ut licentiam habeant comprehendendi; & si ille verbo uno à morte, à diro *O deméntia peccatoris.* supplicio, à jacturâ bonorum, à Regis irâ se liberare, verbo uno inquam, confitendo peccatum viro amicissimo, posset, quem & secretissimum sciret; & tamen contemneret, nõne furiosum & amentem appellares? Aspice repentinas mortes, glomeratos hostium cuneos ut te perimant; plurimi enim sunt dæmones *1. Pet. 5.* qui circumvallant, circumeunt quærentes quem devorent. cur igitur salutem deseris? cur cessas, qui mederi tibi, tantoque potes malo verbo uno? currit cervus ad dictamnum: hirundo ut pullis restituat lumen, ad chelidoniam: & mavult homo jam peccato suo reus, æternum damnandus ad momentum latere, quàm pœnis absolvi, & beatus esse. O miserum, pudoris magis *Cur refugis medicina?* memorem, quàm salutis; qui perire elegit potiùs, quàm vulnus aperire! quid tu hîc amico suaderes tuo? quid tibi: *Hæcme vera,* ut supra, pag. 7.

HOMO. Video, Domine, difficilius esse peccata cõmissa prodere, quàm non admitta vitare; & obstupescere debeo insaniam nostram. Obmutui, & quia silui à bonis, dolor meus renovatus est. Ego certè confitebor injustitiam meam tibi, Deus meus, & tu remittes impietatem peccati mei, pro infinitâ benignitate tuâ:

F

quia

quia si tacerem, reus magis ero; & quo diutiùs expecta-
 ctavero, difficiliùs, ut de echino dicitur, pariam, quod
 concepì, peccatum.

*In morte
 quid fecisse
 velles?*

CHRISTVS. O quot angustiis premuntur in mortis
 horâ, qui superbiam suam, & vano pudore à crebrâ & sin-
 cerâ confessione deterriti fuere! quot enim sunt, qui
 plurimos annos sacrilegè confessi fuerunt, & concul-
 carunt sanguinem meum! ac tum quidem confiteri
 vellent, sed vix in mortis horâ sincerè evomere virus
 peccatorum possunt. O quàm triste mihi est, id Sacra-
 mentum, quod pro solatio statui, exitium fieri ex ho-
 minum malitiâ & vanissimâ vanitate longè præsentif-
 mum. quid potui dicere dulcius, Fateri peccatum, &
 dimittetur tibi; fateri uni soli, verbo uno, & absolutus
 eris, etiam ab omnibus mundi, si patraesses, delictis?

HOMO. Ita est, benignissime JESV, facilius nihil esse
 potest. sed eheu! difficilius nihil corruptæ naturæ vide-
 tur.

*Pudor cres-
 cit dilatio-
 ne.*

CHRISTVS. Quid ita? an homo aliquando pecca-
 tum confiteri statuit? si aliquando? cur, ut dixi, differt,
 dum morâ invaluerit malum, dum hostis potentior?
 non decrescit morâ pudor, sed augetur. Et verò quæ
 tanta pudoris causa?

*Superbia
 pessima.*

HOMO. Non video aliam, quàm arrogantiam insa-
 nam hominum, qui vel unius iudicio absolvi vere-
 mur, potiusque optamus insipientissimè coram orbe
 toto accusari & damnari, quàm apud unum nos accu-
 sare & absolvi. malumus coram orbe toto ignominiam
 notari, quàm coram uno mortali, misero peccatore res
 nostras fateri, & gloriam de victoriâ sui reportare.
 malumus à se sæpè in perpetuum reprobari, quàm ab
 uno terræ vermiculo facta nostra non probari. Eia, Do-
 mine, imperfectum nostrum viderunt oculi tui; adjuva
 nos, & dirumpe vincula peccatorum nostrorum.
Veritas aterna. vide infra pag. 84.

Psal. 138.

CHRISTVS. Quid facies, miser, in die illâ hor-
 rendâ

rendâ, quando revelabo abscondita tenebrarum, & il- *Attende ju-*
luminabo consilia cordium, & nihil occultû erit, quod *dicium Dei,*
non reveletur; & quod in tenebris summis dictum &
gestum, in lumine coram toto terrarum orbe patebit?
quantopere elucescet veritas illa, decretum, lex & sen-
tentia mea, Omnis qui se exaltat, humiliabitur; & qui *Luc. 14.*
se humiliat, exaltabitur? *Credo tibi, &c.* ut supra pag. 7.

HOMO. Timor & tremor venerunt super me, & te- *Psal. 54.*
xerunt me tenebræ. horrendum est incidere in manus *Hebr. 10.*
tuas, potentissime Deus. horrendum cogitare lamenta-
tiones & Væ miserorum, quos inutilis pudor æternis
damnabit tormentis. ibi revelabitur iniquitas ad op-
probrium sempiternum: quam si confessione aperuis-
sent tot pueri, tot puellæ, tot viri, fuisset illis peccatum
ad gloriam sempiternam. Quid dicemus ad hæc, ô ani-
ma nostra? *O veritas æterna, &c.* ut infra pag. 84.

CHRISTVS. Olim Sancti amici mei sic institue-
bant suos, ut, si fieri posset, quot passus ambularet Mo- *Psal. 140.*
nachus, declararet. illi non declinabant cor suum in *Sanctorum*
verba malitiæ, ad excusationes excusandas in peccatis, *exemplum,*
sed crebrâ atque humili confessione eluebant peccata
sua. Hinc tantâ certè pace & gaudio fruebantur; cum
peccati reos flagellet tortor assiduus conscientia, &
torqueat tanto violentiùs, quanto secretiùs, Serpen-
tem illi fovet in sinu suo, ignem ad interuicium de-
vorantem. An jam videtur in longum differenda, con-
fessio, ut diuturnior sit pœna, difficilius venia, sæviora
intus, etiâ mediis in deliciis, tormenta? Colligata enim, *Oseâ 13.*
ait Propheta meus, est iniquitas Ephraim, absconditum
peccatum ejus; dolores parturientis venient ei. Ecce, dic-
turi uno verbo, & redibit pax & tranquillitas sperata, &
omnia bona pariter cum illâ. Neque tantùm in Sa- *Cass. lib. 4.*
cramento Pœnitentiæ candidè & sincerè aperiebant *Instit. c. 4.*
vias suas: sed generale & evidens indicium diabolicæ *securitas*
cogitationis pronunciabant, si eam seniori confunde- *magna ex*
runt aperire; tum demum securi, si perspecti illis essent. *sinceritas*

Matth. 23.

Humilitas
exaltatur.
Ibid.

Tunc enim sciebant seniore non permissurum, ut onus grauius imponeretur, quàm ferre possent; quippe qui vires declarassent: nihil verebantur despici, sed optabant. Et certissimum illud nota decretum meum; Omnem, qui se humiliat, exaltandum. Ideoque nunquam tales famæ faciunt iacturam, sed nomen potiùs augent: non potest enim fallere verbum meum, & iudicia mea manent in æternum. æternâ lege fixum est, ut iterum dixi tibi, Omnis qui se humiliat, exaltabitur; & omnis qui celando peccatum suum exaltare se nititur, serâ pœnitentiâ ignem fumo, vulnus fœtore proderè inglorius cogetur. *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

HOMO. Quæ, IESV bone, commoda video! quot bonis, quot nos promissis invites, ut teterrimam hypocrisis vincamus; ut crebrò in sanguine tuo abluantur animæ nostræ; ut curentur vulnera nostræ; ut revertamur ad te; ut mundi simus corde; ut tandem veniamus ad te, & videamus regnantem cum Patre & Spiritu sancto in sæcula sæculorum! Amen.

Oratio pro Confessione ritè instituenda.

Quid præstat, uni a
petire an
omnibus?Dementia
hypocritæ

Matth. 10.

O Veritas æterna, Deus meus, nõnne tu scrutaris cor & renes meos, & jubes, ut condones mihi, ut tantum confitear peccatum meum; idq; uni homini reo, & peccatori, & captivo, & fortè inferiori me? Et fieri potest, ò IESV, ò IESV, ò IESV, ut potiùs quàm uni homini innotescat, malit homo æternum perire? & à toto orbe damnari: unum metuat infelix & non totum orbem, neque te? Iudicium hominis refugiat & non tuum: forsitan haberi probus optat ad momentũ, & malus esse & cum malis puniri æternum? Credis hac, ò peccator? & quæ dementia, quanta fallacia esse remedium & tam facile, & te excludere illud & pacem animæ tuæ longè suavissimã? & tormentum & gehennam intra viscera alere, & à gratiâ tuâ eheu! æternum ò Deus meus excludi. Et verò nõnne certò certius notum, quòd omnis, qui sic se exaltat, turpiter humiliabitur, & quòd nihil sit oper-

opertum quod non reveletur, nihil occultum quod non sciatur? Si vera hac veritas, cur ergo cum ignominiâ revelari optabo mundo, & confundi coram eo & damnari, quàm coram uno, & ab uno, & à te absolvi! Creditne hæc, quisquis adhuc celat peccatum? & scit insuper confessionem à te mandari, frustra q, illud celari, cùm seriùs, ociùs crimen vel se prodat vel prodatur? Si credit, cur, ô JESU, celat, & audet aliquando te suscipere in Ven. Eucharistiâ, & in serpentum, & draconum foveas, id est, cor suum te projicere & velut in latrinas? quid sperat? à te veniam, quam millies tam faciliè oblatam sprevit?

Applicatio
ad Com-
munionē.

O Domine, ô veritas mea Deus, protestor coram te hodie, Protesta-
quia sincero corde te suscipere volo, & mundo te amare & am-
plecti, & confitebor tibi, & non abscondam peccatum meum: si-
enim ascendero in calum, tu illic es; & si descendero in infernum,
ades. Tu nosti omnia priusquam fierent, & respicere ad iniqui-
tatem non potes. Confitebor ergo adversum me iniustitiâ meam,
& tu remittes impietatem peccati mei. Confitebor homini, ut tibi P^{sal.} 31.
Deo meo: & tu, scio, pro benignitate tua, diriges linguam ejus, &
vias meas. Scuto me circumdabit veritas tua, & non timebo à P^{sal.} 90.
timore nocturno; sed tuum judicium, ô aterna Veritas, in quo
manifestabuntur consilia cordium, & revelabuntur abscondita
tenebrarum. Gratia & veritas per te Christe JESU, facta est.
Absque te, vani filii hominum, & mendaces in stateris, ut deci-
pian de vanitate in idipsum, & decipiantur miseri, dum celare
volunt omnia videntem, & testem velocem iniquitatis sue. O, P^{sal.} 61.
quot in judicio tuo, larvâ & personâ depositâ erubescunt coram
orbe terrarum; & apparebunt sepulcra dealbata; nequiter-
q, se humiliasse, quorum interiora plena erant dolo! O insensati, Eccl. 19.
quis vos fascinavit non obedire veritati? puduit coram uno eru-
bescere, & ecce coram universo orbe terrarum revelabitur ini-
quitas terra. Galat. 3.

Hypocrita
se decipit.
Ioan. 1.
O, P^{sal.} 61.

Eccl. 19.
Galat. 3.

O quàm brevis laus impiorum, & gaudium hypocrite in-
star puncti! Si ascenderit in calum superbia ejus, & caput ejus,
nubes tetigerit, quasi sterquilinum in fine perdetur: & qui
viderunt eum dicent, Vbi est? Revelabunt cali iniquitatem ejus, Ibid.
& terra consurget adversus eum. Væ, qui profundi estis corde,

Iob 20.
Hypocrita
humilia-
tur.
Ibid.

Isaie 29.
Psal. 141.

& à Domino absconditis consilium! quorum sunt in tenebris opera, & dicunt: Quis videt nos, & quis novit nos? Tu nosti, Domine, & contemplaris in omni loco bonos & malos: ideoq; non declinabo cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis: sed voluntariè sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo, quia bonum est. Tu ostendes mihi viam rectam, per eum quem ducem mihi dare dignatus fueris, eum ipsum ut te audiam: non enim est prudentia, non est consilium contra te, Domine. Incertæ sunt omnes providentiæ nostræ: da illi, queso, Domine, spiritum rectum, ut cognoscat mirabilia de lege tuâ, ut aperiat mihi voluntatem tuam; quam scire vehementer desidero, & uni tibi placere & servire in verâ sanctitate & iustitiâ, in humilitate & patientiâ, castitate perfectâ, & sincerâ caritate omnibus diebus vitæ meæ. Amen.

*Praxis ad peccatorum Confessionem per-
agendam.*

*Damon jam
maximè pœ-
nitenti insi-
diatur.*

PPRIMA. Observa diabolum nihil magis hoc maximè tempore moliri, quàm ut efficiat homines incredibili insaniâ, etiam aliquando Religiosos & pios, præsertim mulieres, abscondere peccata sua, excusare, palliare, nullam admittere monitionem. atque ita astu magno, ut S. Bonaventura ait, omnia peccati & defectuum excludere remedia. Quanto acceptiores Deo sunt gravissimi peccatores, quàm ejusmodi simulatores, quia facilius certè illi, quàm hi, utpote tepidi, curantur & sanantur. Assuescere ergo quisque primo debet confessario, & si Religiosus est, etiam Superiori se sincerè aperire, neque defectus tantùm, sed & insuper tentationes, & pietatis exercitia.

*Confessarius
mutandus si
libertas de-
sit.*

Secunda, Etsi verò laudabile certo Confessario confiteri; tamen si, ut fit, libertati officere videatur, non tantùm mutare convenit, sed oportet, & potiùs ignorus, & in tenebris adeundus, quàm in pœnas & tenebras exteriores anima per reticentiam à dæmonio muto detrahatur. Idem esto judicium, si periculum animæ ex confessione timeatur; si secreti revelatio. Ea propter Ecclesia mater decrevit, ut in mulierum monasteriis quotannis ter ut minimum alii ab ordinario dentur Confessarii. Ideò ferè in Jubilæis facultas omnibus tribuitur, etiam Religiosis, cujvis approbato confitendi. Sed discreti Superiores, animarum

Conc. Trid.

animarum veri zelatores, huic incommodo ultrò occurrunt, & ut meritò debent, offerunt facultatem confitendi alteri, si angustiorum videant conscientias; tantùm abest ut negent. Cerrè negare illam, præsertim in monasteriis mulierum, durùm est, & ob Christum vincetas, ut sic loquar, laqueis irretire, ac in salutis portu, portam illius, cheuocludere. Hac de causâ prudenter sanè B. Theresà in suo Ordine Confessarii optionem dedit. Vides quantâ libertate hîc utendum. Unde probare non possum allîci pœnitentes: sed consilium R. P. Alvarez utile semper visum ac salutare, ut eos demùm audiat & juvet Confessarius, quos ad eum Dominus miserit; pro his enim illi gratiam, & ut sic loquar, annonam largitur, quâ animam pateat. Idque humilitas suadet. Si enim quisque alium se meliorem æstimare debet, utique etiam aptiorem animabus juvandis. Nemo verè humilis ideo se aptiorem, quòd doctior fortè sit aut exercitior, putat, cùm sciat Dei solius esse trahere, sanare, dirigere animas ad finem & perfectionem, quam illis destinavit: incertas verò esse hominum providentias. Illud etiam laudabile aliquorum iudicatur institutum, ut eo Confessario, quem Dominus in loco, seu confessionali statuerit, utantur; in hoc illius paternam, cum humilitate, providentiam sequatur. Ille novit cui quem mittat: sic Philippum misit Eunuchò, sic Ananiam Paulo, sic Cornelio Petrum, nec misit tantùm, sed instruxit, priusquàm mitteret, quid opus factò esset; & ad Cornelium missionem miraculo testatus fuit.

Tertia. Deligendus Confessarius vir doctus, prudens, maturus ac pius, non verbosus, nec blandus; quod de mulieribus dico. His cum Confessario, uti vitandâ familiaritas, ita etiam visitatio, & frequens colloquium, nisi necessitas compellat; ac tum quidem breve, & numquam sine teste admittatur, etiam si Angelus de celo esset. Sic Sanctæ omnes fecerunt, sic Sancti. Qui aliâ cùm potest viâ graditur, non insistit Sanctorum vestigiis, & temeritatis suæ pœnas meruat.

Quarta In confessione instituendâ humilem & perspicuum esse oportet, ordinatum ac brevem, omissis generalibus, & iis, quæ sub conditione vulgò ab omnibus ferè narrari solent, ac longâ narratione, maxime in eo quod ad castitatem pertinet: cùm narratio & accusatio verbosior periculosa sepe sit utrique, & pœnitenti, & Confessario. Speciem facti & peccati explicare sufficit, id est, circumstantiam illam, quæ efficit illud peccatum longè gravius, ut sunt circumstantiæ personæ, si illa conjugata, Religiosa, voto obstricta. Vis autem commodè te præparare ad confessionem? utere formulâ examinis generalis. Primò gratias

F 4

age,

*Pœnitentes
non allîciendi.*

*Humilitas
id suadet.*

*Confessarius
audiat eos
quos misit
Dominus.*

*Caveat Confessarius
solus cum feminis
agere.*

*Confessio
debet esse
humilis,
perspicua, &
brevis.*

*Modus ad
confessionem
separandi.*

age, quòd spatium pœnitentiæ dederit Deus; Secundò, lumen pete, ut agnoscas peccata tua ac detesteris; Tertiò, examina te; Quartò, contritionem excita; Quintò, firmiter propone emendationem. Examinare autem te poteris, quomodo contra Deum, proximum, & teipsum peccaris cogitatione, verbo, opere, atque omissione; vel certè actiones diei percurrere, & breviter tria vel quatuor (quando grauius nihil est) collige, de quibus in confessione te accuses; ac potissimum contritioni & proposito intendas. Juvat in examine quotidiano ad expeditam confessionem, confitenda annotare; pro contritione actum illius l. 1. c. 5. explicatum recitare.

*Quoties con-
fitendum.*

Quinta, Etsi crebra confessio laudanda sit, est hîc tamen moderatio adhibenda. Sacerdotibus equidem etiam quotidianam Sanctorum exemplo suaserim: sæcularibus piis semel atq; iterum in hebdomade sufficere confiteri, & quidem breviter, nisi necessitas aliud imperaret. Cavendum autem ne ex consuetudine fiat confessio, sed ita semper instituenda est, ac si statim post illam moriendum foret, non tamen scrupulosè. Collationem instituere confessionum, & de profectu suo iudicium ex illis facere apprimè salutare.

*Cogitet pœ-
nitens se
Deo loqui.*

Sexta, Quà reverentiâ, humilitate, quoq; titu confitendum sit, passim traditur. Unum moneo, ut in formulâ, quæ cõfessionis præmittitur, dum pœnitens dicit. *Confiteor Deo*, reflectat, & seriò cogitet non homini se, sed Deo cui omnia patent, loqui: neque humanæ prudentiæ ullius, sed soli Deo ejutque gratiæ confidat, ut velut in sanguine Christi lavandus accedat. Deinde ad *mea maxima culpa* contritionem iterum excitet, mente saltem adjiciendo, & *doleo quod tot beneficiis tanto amoris Dei mihi nil nisi peccata reposuerim*. Idem fieri expedit ad eadem verba post confessionem repeti solita. Formulâ longiore si temporis angustia uti non permittat, saltem breviorè utendum, hâc vel simili, *Confiteor Deo omnipotenti, B. Maria, omnibus Sanctis, & tibi, Pater, quia peccavi nimis, mea maxima culpa*.

*Post confes-
sionem quid
agendam.*

Post confessionem peractam Primò, gratias age; Secundò, pete gratiam ut te emendare queas, ac tibi diffide, Deoq; confide; Tertiò, propositum renova, & quoad potes occasiones prospice, & vitare decerne; Quartò, pœnitentiam exple, orationes injunctas recitando. Addere poteris afflictionem aliquam corporis, aut incommodè flectendo, aut quid simile, & eleëmodynâ largiri saltem spiritualem, pro proximis orando, & potissimum iis qui malè affecti sunt. sic etenim tria bonorum operum genera expleveris.

Oratio pro Execut. *Dignatus es*, &c. ut supra pag. 10.

JACV-

JACVLATORIÆ,

Ecce sanus factus es jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Ioan. 5.

Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitia meeam non abscondi: dele Domine iniquitatem meam. Psal. 31.

Peccavi in calum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Luc. 15.

Delicta quis intelligit: ab occultis meis munda me, & ab alienis parce servo tuo. Psal. 18.

CAPVT VIII.

De Confessario seu Ministro Sacramenti penitentia seu Confessionis.

PRÆLVDIVM I. Considerate coram Deo undique miserum & leprosum, &c.

PRÆLVDIVM II. Gratiam pete ut hoc Sacramentum non sit tibi in perniciem, quod institutum est omnibus ad salutem.

PVNCTVM I. Considera Deum sapientissimum & opimum, cum haberet infinitas vias quibus sibi reconciliare hominem posset, delegisse hoc medium tamquam convenientissimum & suavissimum. Quid enim facilius quam reum fatendo, non uni sed alicui ex innumeris propè Sacerdotibus potestatem habenti, absolutionem impetrare? Quid autem magis conveniens quam ut peccator, qui cor, linguam ac manus à Deo avertit, contritione, confessione & satisfactione se ad Deum convertat? Gratias age Deo Patri, qui omne iudicium filio suo unigenito dedit; & Deo filio, quod illud Sacramentum instituerit; Spiritui sancto, quod tantâ benignitate gravissima scelera confitenti condonet. Considera secundò quis in republicâ crimen condonet læsæ majestatis? ipse Princeps. & quanta sit Christi benignitas, qui potestatem à Patre acceptam cum hominibus communicârit. Et rursum quanta

Confessio facilis.

Ioan. 5.

Confessarij dignitas.